

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 221
Tarih : 08-12-2015

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadınların aile içi şiddet olmak üzere maruz kaldıkları çok boyutlu sömürü ve anti-demokratik uygulamalarla kendilerine dayatılan yaşam koşullarından kurtulmak için başvurdukları boşanma öncesi ve sonrası yaşanacak zorluklar, şiddet ve cinayetlerin önlenmesi, gerekli tedbirlerin alınması, sosyal destek programlarının belirlenmesi ve toplumsal cinsiyet eşitliğini esas alan kadın odaklı yasal düzenlemelerin yapılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

Besime KONCA

Siirt Milletvekili

GEREKÇE

Kadına yönelik her türlü hak ihlalinin, cinsel ve fiziksel şiddetin dünya ortalamasının çok üzerinde olmasına karşın, Türkiye’de devletin yetkili kurumlarının bu durumu yeterince ciddiye almadığı, kadın katliamlarını ve kadına yönelik şiddeti durdurmak için önleyici tedbirler geliştirmediği hem yerel hem uluslararası kadın kuruluşları tarafından sıklıkla ifade edilmektedir. Devletin bu tutumu ve bu tutuma paralel söylemleri, aile içi cinsel ve fiziksel saldırı, taciz ve tecavüze maruz kalan binlerce kadının, kendilerine karşı işlenen bu suçları yargıya taşımaları konusunda ciddi psikolojik bariyerler oluştururken, bu yönde gerçekleştirilen yasal düzenleme ve politikalar kadınların bu onur kırıcı yaşam koşullarından kurtulmak amacıyla boşanma talebiyle yargıya başvurdıklarında bir de adalete erişim konusunda haksızlığa uğramaktadır.

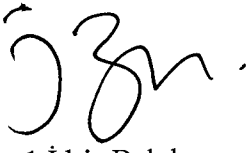
Türkiye Kadın hak ve özgürlükleri noktasında dünya ortalamasının son sıralarında, kadına dönük her türlü şiddet ve hak ihlali sıralamasında ise ilk sıralarda yer almaktadır. AKP hükümeti toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamaya, kadın hak ve özgürlüklerini geliştirmeye, kadını güçlendirerek aileyi demokratikleştirmeye yönelik politikalar geliştirmekten özellikle kaçınmaktadır. Aksine, kadının çok boyutlu ezildiği, sömürüldüğü ve ayrımcılığa uğradığı mevcut erkek egemen, baskıcı ve antidemokratik aile yapısını korumaya dönük çalışmalarla ailenin mevcut sorunlu yapısına yasal zeminler hazırlamakta ve bunu yasal olarak meşrulaştırma yoluna gitmektedir. Bu yaklaşım ve politikalar kadının aile içinde ekonomik yönden bağımlı kılınması, sosyal, siyasal ve kültürel yaşamdan özellikle mahrum bırakılması, kısıtlı yaşam koşullarına mahkûm edilmesi ile kadını insan ve kadın haklarıyla örtüşmeyen zorunlu bir yaşamı sürdürmeye mahkum etmektedir. Bu yaşamı kabul etmeyerek boşanmaya çalışan kadınlar hem boşanma süresince ve sonrasında devletin kadını koruyucu ve destekleyici politikaları olmadığından her türlü şiddetin hedefi olmaktadır.

Kadınların yaşadıkları hak ihlallerine karşı, baskıcı erkek ve aile kısıtacından kurtulmak ve özgürlüklerini örgütlenme konusunda verdiği mücadelenin devlet politikaları ile desteklenmesi sosyal ve hukuk devletinin zorunlu görevidir. Türkiye CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi başta olmak üzere onlarca uluslararası sözleşmeyi imzalayarak bunu sağlamak için çalışacağını taahhüt etmiştir. Fakat geline süreçte bu sözleşmelere uygun politika uygulamak bir yana bu sözleşmelere son derece aykırı, kadının mevcut ezilme ve ayrımcılığa uğrama durumunu derinleştiren söylem ve politikalara sarılması, bu ezilme ve ayrımcılığın uygulanmasında devleti esas sorumlu kılmaktadır.

Türkiye Devleti ve AKP hükümeti; başta İstanbul Sözleşmesi olmak üzere, 185 ülkeyle birlikte tarafı olduğu BM Kadınlara Karşı Her Tür Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW),1995 Dördüncü Dünya Kadın Konferansına katılan ülkelerce benimsenen Beijing Deklarasyonu ve Eylem Platformu (PFA), BM Güvenlik Konseyinin 2000’de aldığı Kadınlar, Barış ve Güvenlik üzerine 1325 sayılı karar ile buna ek 1820, 1888, 1889, 1960, 2106 ve 2122 sayılı kararları ve bütün BM üyesi ülkelerce benimsenen Binyıl Kalkınma Hedefleri’nin de gereği olarak kadına

dönük her türlü cinsel, fiziksel, psikolojik, siyasal ve kültürel şiddete son verilmesine ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasına dönük sosyal destek ve sosyal politikaları bir an önce hayata geçirmek zorundadır.

Kadınların aile içinde başta şiddet olmak üzere maruz kaldıkları çok boyutlu sömürü ve anti-demokratik uygulamalar karşısında kendilerine dayatılan onur kırıcı yaşam koşullarından kurtulmak amacıyla başvurdıkları boşanma süreci öncesi ve sonrası yaşanacak zorluklar, şiddet ve cinayetlerin önlenmesi, gerekli tedbirlerin alınması amacıyla, uluslararası sözleşmelerin de gerektirdiği sosyal destek programlarının belirlenmesi ve toplumsal cinsiyet eşitliğini esas alan kadın odaklı yasal düzenlemelerin yapılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

1.İdris Baluken
HDP Diyarbakır Milletvekili

2. Filiz KERESTECİOĞLU
HDP İstanbul Milletvekili

3.Garo PAYLAN
HDP İstanbul Milletvekili

4.Huda KAYA
HDP İstanbul Milletvekili

5. Ertuğrul KÜRKÇÜ
HDP İzmir Milletvekili

6. Müslüm DOĞAN
HDP İzmir Milletvekili

7.Ayhan BİLGİN
HDP Kars Milletvekili

8.Ali ATALAN
HDP Mardin Milletvekili

9.Erol DORA
HDP Mardin Milletvekili

10.Gülser YILDIRIM
HDP Mardin Milletvekili

11.Mithat SANCAR
HDP Mardin Milletvekili

12.Dengir Mir Mehmet FIRAT
HDP Mersin Milletvekili

13.Ahmet YILDIRIM
HDP Muş Milletvekili

14.Burcu ÇELİK ÖZKAN
HDP Muş Milletvekili

16.Kadri YILDIRIM
HDP Siirt Milletvekili

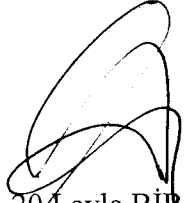
17.Aycan İRMEZ
HDP Şırnak Milletvekili

18.Faysal SARIYILDIZ
HDP Şırnak Milletvekili

19. Ferhat ENCU
HDP Şırnak Milletvekili

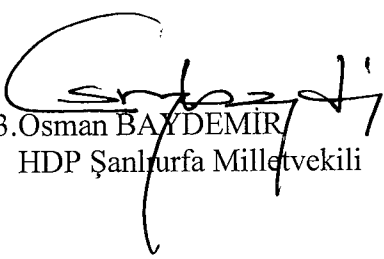
20.Leyla BİRLİK
HDP Şırnak Milletvekili

21.Dilek ÖCALAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

22.İbrahim AYHAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

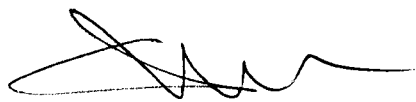
23.Osman BAYDEMİR
HDP Şanlıurfa Milletvekili

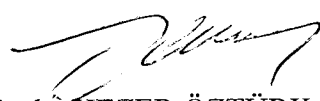
24.Alican ÖNLÜ
HDP Tunceli Milletvekili

25.Adem GEVERİ
HDP Van Milletvekili

26.Lezgin BOTAN
HDP Van Milletvekili

27.Nadir YILDIRIM
HDP Van Milletvekili

28.Tuğba HEZER ÖZTÜRK
HDP Van Milletvekili

29.Bedia ÖZGÖKÇE ERTAN
HDP Van Milletvekili